

en nedskæring i bistanden i forhold til i dag på i hvert fald 1,3 mia. kr. Og i den sammenhæng er det vel vigtigt at spørge om, hvad det er for et signal, man sender omverdenen ved at skære så kraftigt ned på bistanden. Det synes jeg er afgørende at fortælle.

Når det gælder vores programsamarbejdslande, vil jeg også gerne stille et spørgsmål til Venstres ordfører, som jo godt er klar over, hvilket forhold vi har til Zimbabwe i dag. Vi er jo f.eks. tilbage på sundhedssektorområdet. Det er jo sådan i Zimbabwe, at op mod 30 pct. af befolkningen er hiv-/aidsramte, at der er op mod 1 million børn i dag, der har mistet deres forældre på grund af den her epidemi. Er det det, som Venstre vil gå ind og skære i? Er det det, de mener med konsekvens, at man skal gå ind og skære f.eks. i hjælpen til hiv-/aidsramte i Zimbabwe? Det synes jeg man skylder et svar på og så at komme ned fra de her overordnede flokklær til det konkrete og svare på, hvor man vil tage pengene fra.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg bliver så bedrøvet. Hvorfor er der ikke nogen, der læser Venstres oplæg, inden man går ned i salen for at begynde at anklage os for en masse ting?

Vi har brugt 2 år på at lave et stort oplæg, hvor der står det ene værktøj efter det andet, hvor vi kategoriserer de forskellige lande i fire, hvordan de bliver delt op, hvem der skal have multilateral hjælp, hvem der skal have bilateral hjælp, hvor vi siger, at vi laver en kontrakt, hvor der er nogle helt klare parametre for, hvad vi vil acceptere, og hvad vi ikke vil acceptere. Hvorfor kan man dog ikke læse det? Hvorfor skal vi svare på det hver gang? Det er da ikke så svært med den her teknologiske udvikling, vi har.

Omkring Zimbabwe så lad os lige slå fast, hvad der blev sagt. Vi har sagt, at vi gerne vil fortsætte med at give direkte støtte – det ved hr. Jeppe Kofod også – til ngo'er. Vi vil gerne fortsætte med sundhedsprogrammet. Det, vi ikke vil give til, er til landbrug, transport og andre ting. Men det, der er det politiske signal – og det koster egentlig ikke nogen penge – er: Vi vil ikke have partnerskab med eller have noget som helst at gøre med Zimbabwe som programsamarbejdsland.

Vi vil gerne gå ind og give direkte støtte til hiv-/aidsprogrammerne, ingen problemer. Men vi vil ikke have nogen som helst relation til en

mand som Mugabe, som står for alle de ting – og det er værktøjerne – som vi burde afvise, nemlig overtrædelse af menneskerettighederne, internationale konventioner, hele striben igennem.

Der er givet masser af advarsler. Den eneste advarsel, man har lyttet til, var, da udenrigsministeren skrev et brev om, at en tyggegummidi- rektør havde store problemer på sin tyggegummifabrik. Så skete der noget, for det gik jo også ud over nogle eksportpenge til Mugabe. Men ellers er der ikke sket en lyd.

Og så er det, jeg siger, som også Kristelig Folkeparti siger, og som er meget rigtigt: Mange af de værktøjer, som jeg nævner, ligger allerede i »Partnerskab 2000«. Det er også derfor, at vi gik ind for det. Men regeringen bruger dem ikke.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne her bekræfte over for Venstres ordfører, at det at drøfte vægningen mellem multilateral og bilateral, det at drøfte det at bruge programsamarbejdsland – partnerskabsideen – offensivt er vi enige i.

Vi er enige i, at vi ikke skal blåstemple banditstater i en eller anden sammenhæng, men jeg vil også gerne høre Venstre sige, at vi heller ikke skal rende skrigende væk. Vi skal sådan mere generelt have den holdning, at det jo netop er dér, hvor der er banditstater og banditledere, at folk for alvor er under pres, og derfor skal vi passe på, at vi ikke render.

Derfor vil jeg gerne spørge Venstre: Jamen når nu der skal ændres på et eller andet, når nu vi skal fastfryse, som vi jo har gjort hos Mugabe, en række ting, kan de penge, der så bliver ledige, så ikke møbleres om? I denne verden med 1 milliard mennesker, som er sultne, underernærede, er der da ikke masser af muligheder for at ommøblere pengene og lade være med at sende det dårlige signal i den verden og den nutid, vi er i, som hedder at skære ned?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg er meget glad for, at hr. Jens Hald Madsen i dag har bekræftet, at der også er mange gode værktøjer i »Partnerskab 2000«, og at det, det drejer sig om i forhold til Zimbabwe, rent faktisk er at anvende de værktøjer, der er, og sige: Vi vil ikke have et programsamarbejdsland, der hedder Zimbabwe. Det betyder ikke, at man for så vidt behøver at droppe noget af den bistand, der gives i dag, men at man får givet det signal, at